

Ulice su gotovo prazne. Sve je bijelo, ali nije baš hladno. Nekad su se **djeca** zabavljala oblikujući snjegovića, grudajući se, sanjkajući se ili prakticirajući kakvu drugu od zimskih radosti. Njihove aktivnosti i smijeh vraćale su radost na usnule, zimske ulice. **Gdje su sada ta djeca?** Pred televizijom ili se možda grudaju na Facebook-u jer prezaposleni roditelji nemaju vremena za njih?! Hahahah... Umrijet ću od tuge.

I tako je snijeg polomio velik broj stabala u Opatiji bajnoj. Došlo mi je da zaplačem dok sam hodao parkom i gledao ta veličanstvena, vitka i visoka bića bez kojih ne možemo opstati, stradala od težine snijega što se nakupio u njihovim krošnjama. Mirisalo je po mrtvom. Da li je to nagovještaj početka novog ledenog doba ili samo neuobičajena vremenska nepogoda u Opatiji gdje je zima inače blaga?!

Ali ipak, postoji **nada**, jer ginko i cikas, biljke koje su već preživjele ledeno doba, stoje i dalje ponosne što udahnuju život. Odaju dojam zadovoljstva što snijeg pada po njima. *Tako bi, mogu reći sa 100 % sigurnošću, stajala i ona 2 potpuno zdrava hrasta lužnjaka ili možda medunca (1 na Lidu, a drugi kod Gorova) što su im nedavno presudile kapitalističke sjekire gradskih očeva kojima smo dali suglasnost da nas vode.*

Da li itko zna gdje je završila ta silna drvena građa?!

Da li itko zna gdje će završiti svo to popucano drvo s opatijskog područja? Hoće li ono samo biti odloženo negdje da truli? Hoće li se ono samo spaliti da "ne smeta" iliti "ne zauzima prostor" ili će možda biti dodjeljeno nekim socijalno ugroženim obiteljima koje nemaju novaca da kupe materijal za ogrijev jer, čini mi se, zima će biti duga i hladna?

Zar ne ulazimo u Europsku uniju - što ćemo se usrećiti?! **A što je s održivim razvojem?!** Uskoro su ti naši katolički blagdani, vrijeme darivanja i obilja, vrijeme zajedništva i ljubavi, vrijeme sječe i kićenja borova... Koliko će nas otići u šumu i posjeći bor ili otići na tržnicu i kupiti već posječeni, potpuno nesvjesni svog imbecilnog čina i običaja?! *Pravila su tu da se krše odnosno mijenjaju, a običaji su tu da evoluiraju kao što evoluirao i naša samosvijest.* Zašto nemamo običaj posaditi stablo za Božić ispred kuće i kititi ga onda svake godine?

Koliko nas će posaditi stablo za Božić? Vjerojatno nitko.

Koliko nas jedva čeka prežderavanje puricama, odojcima, ribom i hrpom ostalih prehrambenih proizvoda da bi se nakon nekoliko dana žalili kako smo debeli i upuštali se u neke dijetalne programe? Zar kršćanstvo ne propovijeda upravo suprotno od nepotrebne, bahate, hedonističke rasipnosti - **odricanje?!** **"Umjerenost u jelu i piću."** - Moš' mislit! Zar nije Božić rođendan Isusa Krista ili je samo materijalistički manifest masovnog žderanja i opijanja te boravka u shopping centrima kojeg propagiraju vlastodršci i šefovi svih tih trgovinskih lanaca kojima zagađuju našu dušu i planetu? *Koliko nas ima hrabrosti zaklati puricu, odojka ili janje, a tek onda uživati u njegovoj materiji?* To bi bilo istinsko poštovanje životinje koja umire za nas te drevni odnos lovca i lovine. Zapitajte se koliko ste licemjerni u tom pogledu. Pokušajte zamisliti kolikih su razmjera **genocidi** koji se za svaki Božić počine nad bićima čija je duša potekla s istog izvora s kojeg i svaka od naših duša. Zapitajte se da li

uopće znate što Vam je servirano ili se jednostavno odrekните toga! Tim činom učinit ćete dobro i sebi i drugim živim bićima čija je duša dio izvora iz kojeg je potekla i svaka od naših duša.

Nikica Karas